

Izhaja:

10. in 25. vsakega mesca.

Dopisi naj se frankujejo.
Rokopisi se ne vračajo.
Razpošilja se v tiskarni.

MIR.

Velja:

za celo leto 1 gold.
za pol leta 50 kr.

Denar naj se pošilja pod
napisom: Izdajatelju
„Mira“.

Vsakemu svoje!

Leto VI.

V Celovec 25. maja 1887.

Št. 10.

Koroški katoličani!

Vesoljni krščansko-katoliški svet se pripravlja na neko veselo svečanost. Sv. Oče papež Leo XIII. obhajajo 31. decembra 1887 petdeseto letnico, kar so bili za mešnika posvečeni. Vsaka, tudi najmenjša občina obhaja tak den, ako je njen dušni pastir tako srečen doživeti ga. Farovž se lepo okinča in vsi farmani, mladi in stari, oblečejo svojo praznično obleko, možnarji pokajo in zvonovi pojó, ter vse sili k svojemu ljubljenemu dušnemu pastirju. Pa tudi žlahta takega zlatomešnika, kako dohaja o takej priložnosti tudi iz daljnih krajev, da njega, ki je čest in veselje cele družine, na ta veseli in čestni den lepo pozdravijo! Kdorkoli je zlato mešo vrednega starega duhovnika doživel, vsakemu se gotovo milo stori pri srcu, ako se te svečanosti le spominja; kajti taka svečanost ostane vsem, ki so jo doživeli in videli, živa v spominu.

Na Silvestrov god tega leta bode pa svojo zlato mešo obhajal poglavar cele katoliške cerkve, duhovni oče velike družine, ki šteje več ko dve sto milijonov bratov in sester.

Pri takej svečanosti vesoljnega krščanskega sveta tudi mi Korošci ne smemo zaostajati. — Še clo naši krščanski bratje v notranjej Afriki in Avstraliji, ki so se še-le pred kratkim iz ajdovske tmine spreobrnil, in ubogi, krvavo preganjani kristjani v Kini ali v notranjej Aziji, bojo ta veliki den slavno obhajali. — Mi pa, ki že več ko tisoč let živimo v luči sv. katoliške vere, mi, ki dobrote in blagre krščanskega življenja poznamo od starodavnih časov do današnjega dne, mi, ki smemo ljubezen do svetega Očeta na znanje dajati brez vse overe, — mi si pa ne bomo prizadevali na vso moč, da bi ta veseli in čestni den slavno vladajočega papeža obhajali prav sijajno in slovesno?

Gotovo, tudi Koroška bode pri tej priložnosti, ki se ne vrne tako hitro več, pred celim svetom pokazala, da je krščanska deželca. Da se pa posamezne moči ne raztresejo, timveč lepo složno in zjedinjeno delajo, osnoval se je po nalogi našega ljubljenega knezoškofa, premilostljivega gospoda dr. Jožefa, poseben odbor. V sporazumljenju z osrednjim odborom bode ta odbor oskrboval vse priprave za zlato mešo sv. Očeta papeža Leona XIII. Na ta odbor naj se obrnejo vsi, ki se hočejo te velikanske svečanosti vdeležiti, naj si bodi s tim, da dajo kak dar v denarjih, ali da hočejo se pridružiti romarjem v Rim, ali podpisati adresu ljubezni in vdanosti, ali kakor si koli bodi.

Kakor je iz oklica osrednjega odbora že znano, storilo se bode za zlato mešo to-le:

1. Nabira se denar za mešni štipendij. Sv. Oče papež bojo to sv. mešo Bogu darovali za vse, ki so k temu kaj darovali. Kako se dajo ti darovi najložeje in najboljši kup pošiljati odboru v Celovec, povedalo se bo v dopisih na župnijske urade in na gg. zaupne može.

2. Napravi se razstava cerkvenih oblačil in drugih reči, ki jih verniki pošljejo papežu zlatomešniku v dar. Ob času zlate meše bojo ti darovi, došli iz vseh krajev sveta, razstavljeni v vatikanu. Sv. Oče bojo odločili, kaj se naj s temi rečmi stori in kako se naj razdelijo med uboge cerkve in med misijonarske postaje. Tukajšno društvo vednega češčenja in cerkvenih oprav za Koroško se je te zadeve že poprijelo in pošlje ob svojem času po podpisanim odboru svoje darove na Dunaj. Prej da se ti darovi iz vseh dežel našega cesarstva pošljejo v Rim, razstavljeni bojo nekaj dni na Dunaju na ogled.

3. Uravna se romanje v Rim. Prve tri ali štiri mesece prihodnjega leta dohajajo mnogoštevilne deputacije iz vseh krajev sveta, ena za drugo, v Rim. Avstrijska deputacija pride menda sred mesca aprila na vrsto. Kdor je volje, tega romanja v Rim se vdeležiti, ki bo trajalo kakih 14 dni, naj to podpisanemu odboru, najprej ko je mogoče, naznani, da se vse uravna in oskrbi ob pravem času. Cerkvena društva bojo na posebnih polah naštevata podpise vseh tistih, ki se v duhu pridružijo romarjem v Rim. Te podpisane pole se bojo po škofijah dale lepo vezati v zlate bukve in pričale, koliko neštevilno otrok štejejo sv. Oče, ki jim na znanje dajejo svojo ljubezen, vdanost in hvaležnost. Zlate bukve za Krško škofijo bojo gotovo prav debele in svetu pričale, kako veliko je vnetih katoličanov na Koroškem. Te pole se ob pravem času pošljejo p. n. gg. dušnim pastirjem in p. n. gg. društvenim predstojnikom.

Škofijski in deželni odbor plačuje vse, kar stanejo pošiljatve, dopisi in vse druge reči, tako da se bojo vsi darovi popolnoma celi poslali sv. Očetu za dar sv. zlatej meši.

Podpisani torej prosijo, naj se vsi dopisi v zgorej omenjenih zadevah prijazno sprejemljejo; dalje prosijo, naj se naznanjajo take osebe, ki bi bile volje, ko zaupni može po vseh naših dolinah podpirati naše početje.

Naj si vsi verni kristjani, duhovniki in neduhovniki, pri svojih družinah, pri svojej žlahti, pri svojih znancih na vso moč prizadevajo, da to jako imenitno delo izide srečno in slavno; naj si

prizadevajo, da se naša ljuba domovina pri tem delu, kterege se bode vdeležil vesoljni svet, vredno in dostojno pokaže na vse zgorej omenjene strani k česti vsegamogočnega Boga in njegove svete cerkve in k veselju našega slavno vladajočega sv. Očeta in vzvišenega zlatomešnika papeža Leona XIII.

Odbor Krške škofije za pripravo na zlato mešo sv. Očeta papeža Leona XIII.

Franc baron Reyer, načelnik, Greg. Schellander, njegov namestnik. Odborniki: P. Avgustin Duda, Andr. Alijančič, Lambert Einšpieler, dr. Alojzi Cigoj, Leopold Pasdera, Friderik baron Gagern, Jan. Kreiner, Rudolf baron Mandorff, Goston grof Petteg, Jan. Prešern, Friderik Rupper, Jož. Veiter in Tomaž Waldner.

Kaj nam poročajo prijatelji naši?

Iz Celovca. (Šola na Golšovem.) Beljačanka „D. Allg. Zeitung“ je pisala: „Nemški šulferajn! lej, tam na Golšovem je veliko dela za te!“ Mi smo pa dokazali, da „nemški šulferajn“ na Golšovem nima ničesar opraviti. Tam ni žive nemške dušice, da bi bilo treba jo braniti, in tudi ni pedi nemške zemlje, da bi jo bilo treba nazaj privojskovati. „Freie Stimmen“ v Celovcu pa že trobentajo novico, da je nemški šulferajn za zidanje nove šolske hiše na Golšovem dovolil tisoč goldinarjev. Ta časnik piše, da na Golšovem ljudje živijo še na pol divji, in da bo šola — seveda nemška — velika dobrota. Zatorej se tudi v imenu Golšovljanov za dovoljeni denar lepo zahvaljuje pri nemškem šulferajnu. Golšovljani pa od te zahvale javeljne kaj vejo; prej ko ne je to vse napravil nemško-liberalni odbor občine „Dolčaves“, kamur spada tudi Golšovo. „Fr. Stimmen“ tudi hvalno omenjajo nekega posestnika bližnje okolice. Ali je to mar g. F. K. L. v Č.? Golšovljani so dobre duše, trdi Slovenci in katoličani; skrbi nas, da bi se enkrat za ušesmi ne praskali, da so vzeli te denarje. Vse drugači delajo naši slovenski bratje na Štajerskem. Nemški šulferajn napenja vse žile, da bi se mu posrečilo, kje blizo Celja kakšno „šulferajnsko šolo“ napraviti. Najprej je, tako so sporočali časniki, poskušal v Galiciji z enim tisočakom. Tamošnji vrli slovenski kmetje so mu odgovorili, da „judeževih grošev“ nemškega šulferajna ne potrebujejo. Potem je poskušal Škofljevesčane na drugej strani Celjskega mesta na svoje limanice vjeti. Tem je ponujal že tri tisočake. Očeta župana in še par občinskih odbornikov bil je res dobil na svojo stran. Prišle pa so, preden so stavili novo šolo, nove občinske volitve. Oče župan in ž njim vsi, ki so bili na sluhu, da so na „šulferajnsko“ stran, so propadli popolnoma in noben ni bil več zvoljen. Slednjič so poskušali še v Celjskem mestu. Tu so ponujali clo šest tisoč goldinarjev, pa vse je o tem potihnilo, ker menda niso nič opravili. Tako naj delajo Slovenci povsod! Naj ne pozabijo, da se vsak narod ponaša s svojo narodnostjo in besedo in noče biti podpodložen tujčevej peti. Ljubite in čestite svojo matrnó besedo, svojo katoliško vero in avstrijsko domovino! Matrna beseda, sveta katoliška vera, in zvesti av-

strijski patrijotizem naj vam ne bode na prodaj nikoli in za noben denar!

Celovška okolica. (Nova šola v Šent-Jurju) že stoji in se je 8. maja odprla. Vsak pameten človek se veseli, kedar sliši, da je kaka fara dobila novo šolo. Torej nas tudi veseli, da so Šent-Jurčani dobili svojo šolo. Dosedaj so ubogi otroci hodili v Celovec skorej uro dalje. To srčno veselje pa ni prav čisto, ta med ima tudi pelina. Novošegna šolska hiša mora stati daleč od cerkve. To se je zgodilo tudi v Šent-Jurju. Farna cerkev stoji lepo proti solncu na prav prijaznem hribcu. Kako lepo bi stala šola blizo te cerkve! Gosp. fajmošter bi lahko opravljali svoje šolske dolžnosti in otroci bi vsaj včasih mogli imeti šolsko mešo. To pa ni moglo biti! Nova šolska hiša stoji zdaj blizo velike ceste tik „Kreuzwirtha“. Po cesti drdrajo vozovi in raznašajo prah na vse strani; v počitnej uri slišijo in vidijo iz bližnje krčme otroci marsikaj, kar ni hvalevrednega; tudi iz bližnje dobrove, kjer imajo vojaki svoje vaje, slišijo se klici vojaških komand, streljanje, trobentanje in bobnanje, — kar gotovo ne podpira šolski poduk. Tudi ima večina otrok hišnih posestnikov, ki so šolo zidali in jo vzdržujejo, daleč v šolo. — V cerkvi se pridiguje vselej po slovenski in ljudje doma večidel govorijo slovenski. C. k. okrajni šolski svet v Celovcu pa le pravi: „Die Kenntniss der slovenischen Sprache ist erwünscht, ni potrebno, le dobro in zaželjeno, da učitelj slovenskih otrok zna slovenski! Tudi načelnik krajnega šolskega sveta je trd Nemeč prav liberalnega duha. Učitelj je gosp. Safron Peter, rojen je v Šmartnu pri Beljaci. Safroni so sicer Slovenci ali pa ta Safron, ki je dozdej bil učitelj na Vratah, kjer ima gosp. katehet zavoljo slovenskega katekizma največ križev in sitnost, kaj zna slovensko, dozdej še ni znano. Omilovali bi otročiče in starše, ako bi bila šola trdo nemška.

Iz Beljaške okolice. (Podružnica.) Meseca aprila imelo je načelništvo naše „podružnice sv. Cirila in Metoda“ sejo, pri katerem so se druge podružnice zadevajoče reči razpravljale ter sklenil se račun za prvo polletje. 263 družbenikov je vplačalo 261 gld. 84 kr.; stroškov pa je bilo 15 gld. 97 kr. Od gotovine 245 gld. 87 kr. se je poslalo glavni družbi 240 gld. Gotovo lep donesek koroških Slovencev Beljaške okolice! Da bi pa drugo polletje ne zaostalo za prvim, sklenilo je načelništvo na binkoštni pondeljek t. j. 30. maja t. l. napraviti shod v Bačah.

Iz spodnje Meže. (Kmečki shod v Lipi.) Zlo je nas veselilo, ko smo v „Miru“ brali, da bo 15. marca kmečki shod pri Pučuju v Lipi. Hitro se podam k Fari in smo se pogovorili, da nas bo šlo kakih 5 ali 6 k shodu. Mislili smo, saj bo v resnici pravi shod, ker ga „Mir“ priporoča. Take edinosti smo tudi krvavo potrebni, saj imamo kmetje pritožb na cente. Pa vse sta sneg in Mačnik skazila. Kaj z veseljem smo prej pozdravljali kmečki shod. Tudi radoveden sem bil, kako se je kaj obnesel, pa hitro sem imel priložnost zvedeti kaj in kako. Neki kmet od Drave, s katerim se po naključbi snideva, mi je nekoliko glavnejše reči povedal in sem tudi poznej v „Miru“ bral. Mož mi je nektere reči še precej lepo priporočal, pa hitro si mislim, to so našinci že davno priporočali;

ker je pa pri shodu bil Mačnik, to za nas kmete že ne bo posebno kaj prida. Zakaj kar je z Mačnikovim maslom zabeljeno, to kmetu nič ne diši. Možje, kateri so Mačnika povabili, ali niso vedeli, kdo je naš voditelj? Možje, ali ne veste kaj je g. Kužej rekel: „Pustite strankarje pri miru“, kako bojo Mačnik in njegova stranka nam pomagali, ki so ravno oni nas pripravili v nesrečo? Imajo sladke besede, dejanja pa vse kaj drugega kažejo. To se vidi vse iz nemško-liberalnih časnikov, katerih vrednik je prej Mačnik bil, in katerih še en par listov hranim. Ti ljudje nas imenujejo zmirom „vindišarje“ ali pisarijo in vpijejo le: deutsche Sprache, deutsche Bildung, deutsche Führung itd. Zakaj ne grejo ven na Prajzovsko, kjer vindišarjev ni. Taki voditelji se meni zdijo, kakor bi slepec slepca vodil, ali ne padeta oba v jamo? Slovenci! jes vam pravim, pustite take strankarje in bodite vsi za enega in eden za vse. — Svoji k svojim!

Iz Tinjan. (Žalostna novica.) V „Miru“ se je že naznanilo, da so pokopali 19. aprila t. l. v Tinjah 19 let starega sedmošolca in marijaniščana Karola Štoca. Rajni je bil sin našega nadučitelja Blaža Štoca. Bil je priden in pobožen mladenec in posebno vnet za duhovski stan. Da je bil od vseh spoštovan, dokazal je njegov pogreb. Ne samo Tinjski farmani, ampak tudi ljudje sosednih far so prišli spremljat rajnega na slednjem potu. Iz Celovca je prišlo 20 dijakov na pogreb svojemu prijatelju. Č. g. prošt Serajnik, ki so bili že prej njegov velik dobrotnik in neutrudljiv tolažnik na smrtnej postelji, so na grobu govorili tako ginljive besede, da se je vse jokalo. Žalostni starši se zahvaljujejo vsej zlahti, vsem znancem in prijateljem, vsem Tinjskim farmanom, kakor tudi dijakon za veliko čest, katero so nepozabljivemu sinu skazali. Posebno se pa zahvaljujejo gospodu proštu Serajniku, za vse dobrote in lepa cerkvena opravila. Bog naj pusti rajnega v miru počivati!

Izpod Pece. (Popravljen cerkev; cerkveno petje; poslednja volitev; ljudska šola.) Če tudi malo pozno, vendar mislimo ustreči želji marsikterega, ako v cenjenem listu „Miru“ v kratkem omenjamo, kar se je najvažnejšega dogodilo zadnje tedne v našem kraju. Lepe velikonočne praznike obhajali smo kakor prej tudi letos prav svečano, posebno veselje zbujala pa je zdaj prav lepo okinčana cerkev v Šmihelu, pred vsem na novo popravljeni glavni oltar. Pri tej priliki naj bode od strani vseh farmanov izrečena najprisrčnejša zahvala č. g. župniku dr. Josipu Somerju, ki so biro dobro voljno darovali, da se ozaljša naša cerkev. — Največ povzdigovalo svečanost praznikov pa je prelepo cerkveno petje, kateremu so se z velikim trudom, pa dobrim uspehom priučili naši vrli pevci in pekinje. Ne ozirajte se, dragi pevci in pekinje, na nekatere zlobne jezike, ki so v svojej nevoščljivosti grdili vaše milo doneče pesmi. Le neustrašljivo naprej, in pridobili si boste srca vseh! Če tudi katerikrat spodleti, lahko se popravi — pa brez kovača. — Za državnozbornsko volitev v preteklem mesecu volili smo same slovenske volilne može. Znano je bilo, da to bart ne volimo za državni zbor. Ni se tedaj čuditi, da udeležitev pri volitvi ni bila tako mnogoštevilna kakor v prejšnjih slučajih. Naši nemškutarji, izmed katerih je le en sam do ma-

čin, porabili so to priložnost in potrudili so se na vse pretege, da bi zmagali. S kakim veseljem bi bili pač radi poročali nemškim listom, da so prodrli? Vendar napravili so račun brez krčmarja. Proti vsakemu pričakovanju došlo je precej mnogo slovenskih volilcev na volišče, prišli so iz lastnega nagiba in zabranili, da niso zmagali Posilincei. Naši volilni možje pa niso šli volit. Slednji čas pa je že res, da bi naši nemškutarji spoznali, da tukaj med nami ni pravega mesta prodajati velikonemško maslo. Z veseljem pa opazujemo, da se vedno bolj in bolj zanimajo naši slovenski kmetje za volitve. To je dobro. Le na ta način bomo dosegli, da bode Slovenec na slovenskej zemlji sam svoj gospodar. — Veseli nas, da so tukajšni Slovenci začeli spoznavati, da danešnja šola še najprvim zahtevam pametne in zdrave odgoje ne odgovarja! To je treba najprej preurediti, reče vsak. V šolo hodi dete, da bi se naučilo koristnih nauk, ki bi mu bili v prihodnjem življenju najboljša pomoč. Ali kako se more kaj naučiti, če se celi dragi šolski čas potratí z nenaravnim vbijanjem nemščine? Tista betvica nemških besedi, ktere učitelj s potnim čelom slovenskemu otroku vcepi, je v kratkem pozabljena, kedar dete iz šole stopi; kajti doma se govori slovenski. Pač bi koristilo otroku, če bi se v ljudskej šoli vzbudilo v njegovem srcu veselje, brati slovenske bukve, ktere edino le more on s pridom prebirati. Človek pa, ki dandanes ne bere in se ne uči, zaostaja in je drugim v posmeh. Zato zdramite se slovenski očetje, če je vam kaj ležeče na sreči ljubljenih otrok in delajte skupno za slovensko šolo!

Iz Žihpolj. (Globoka nemško-liberalna učenost.) Vrednik „Freie Stimmen“ se obnaša, kakor da bi bil vso omiko in učenost z veliko žlico požrl. V 33. številki od 27. aprila pa je ta gospod napisal nekaj, kar priča, da še političnega abecda ne zna. On piše: „Die Katastralgemeinde Göltshach, aus mehreren Ortsgemeinden bestehend“, to je po naše: „Davkarska ali katastralna občina Golšovo, ki obsega več krajnih občin“. Ko sem to bral, jelo se mi je v glavi vrteti. Pokažem to tudi sosedu, ki je v kavarni zraven mene sedel; pa tudi ta se je za glavo popadel in se čudom čudil, da je gosp. vrednik tako presneto učen in moder. Obja dobro veva, da Golšovo ni ne katastralna in ne krajna občina. Golšovo spada h krajnej občini Dolčjaves (Toppelsdorf). Ako bi pa bilo Golšovo tudi katastralna občina, ne more obsegati več krajnih občin, ker je katastralna občina manjša ko krajna občina. Tako piškava in puhla je omika in učenost gg. nemško-liberalnih prvakov! In to omiko in učenost hočejo nam Slovincem vsiliti! Le za se jo ohranite nas Slovence pa pri miru pustite!

Iz Medgorij. (Med in pelin.) Popravili smo cerkev in dobili tudi nove orgle. Hvala Bogu, da imamo tudi dva orglavca, ki prav lepo orglati znata! Celi teden se človek peha in trudi, kako dobro mu dene, ako v cerkvi sliši lepo orglanje in petje! Vse trpljenje celega tedna pozabi in si dobi nove moči za težavno delo prihodnjega tedna. Za vse to plačujejo kmetje le nekaj krajcarjev na leto. Človek bi mislil, da bojo to plačevali veselega srca, pa žalibog, da temu ni taka. Nekteri mrmrajo, drugi pa se ustavljajo. In koliko je gosp. J. Dro-

bivnik že storil za olepšanje naše cerkve! Koliko si je prizadeval g. Kordaš, da je ustanovil lepo cerkveno petje. Se to bi vsi radi videli, ako bi g. B. K. volje bil, podučevati in vaditi tudi mlade ljudi v cerkvenem petju. Bog vse vrača, kar se stori k njegovej česti. — Velikonočni pondeljek se podam k božjej službi v Grabštanj. Ko grem proti cerkvi, začela se je ravno pridiga. Stopim v cerkev in kaj vidim? Stoli so prazni in le nekaj starih ljudi posluša sv. pridigo! Mladina pa vsa zunaj cerkve postopa, svoje burke vganja in se iz božje besede norca dela! Gosp. dekan so pa tako lepo pridigali, da je šlo vsakemu globoko do srca. Pa kmalo gospoda dekana solze polijo, da ne morejo več dalje govoriti; prosili so farmane, naj bi tisti, ki ne mislijo v cerkev iti, temuč le zunaj cerkve rogoviliti in pohujšanje delati, naj ti rajši doma ostanejo, bode menj greha za nje, za njih starše ali gospodarje! Ako jih pa v cerkev pošljete, glejte za njimi, ali res tudi v cerkev grejo. Grabštanjari se ponašajo, da so drugim Slovincem dalječ popred, da so bolj omikani, — imajo tudi tri gg. učitelje in eno gspdč. učiteljico, — osnovali so tudi „pavnepunt“ in „nemški šulferajn“ —, — v cerkvi pa je taka! Za tako omiko in napredovanje se mi gorjanci prav lepo zahvaljujemo! Ni vredna piškovega oreha.

Iz Podjunske doline. (Ali imamo tudi na Koroškem takih „Krennov?“) „Slovenski Gospodar“ piše: „Dr. Foreggerja — znanega frajmavrerja in nemškutarja — so v Šmariji blizo Celja volili: advokat Krenn, sodnijska adjunkta dr. Wagner in Doksat, kontrolor Pichler in davkarski uradnik Neschmach. Pichler in Neschmach sta rojena Slovenca pa narodna odpadnika, v lice prijazna, za hrbtom sovražna. Dr. Wagner je Nemec, torej že po svoji natori nam nasproten. G. Doksata pa smo imeli za Slovenca, ker je doma iz Postojine, pa varali smo se. Nekakšna „glava“ tukajšnjih Nemcev (kterih pa ni nikjer v Šmariji), bi rad bil dr. France Krenn, advokat. Kdo pa je Krenn? No pred par leti je prišel v Šmarije ta veliki Nemec potreben tistega, česar še ni imel, zdaj pa se redi in debeli od slovenskih žuljev in slovenske krvi in takisto slovenskega kruha vsak dan sit, hodi zdaj po trgu gori in doli, kakor kakšen turški paša in gleda z zaničevanjem in prezirom na nas, ki ga pasemo in krmimo ter mu basamo žepe. Pravijo, da je po Slovenskem še veliko takih Krennov, ki so se slovenskega kruha preobjedli — ali pa ni mogoče iznebiti se takih nam sovražnih bahačev? Cisto lahko. Slovenci! spametujte se že enkrat in zdramite se, pa ne nosite denarja takim ljudem, ki zaničujejo naše pravice, za ktere se moramo tako krvavo boriti. Če ne bodo imeli zaslužka med nami taki Krenni, pobrati bodo morali svoja šila in kopita in iti tje gori med svoje ljube brate, če tudi v sveto Bizmarkovino! In vi Šmarčani in Slovenci Šmarskega okraja, če morate iti k advokatu, pojdite raji v Celje k gg.: dr. Srneču, dr. Filipiču, dr. Vrečkotu, ti so sami dobri Slovenci in vedó gotovo toliko, kakor kaki nemški Krenni.“ Ali nimamo takih tičkov Krennov tudi na Koroškem? Ako jih imamo, veljajo zgorej navejene resne in opravičene besede tudi nam Koroškim Slovincem! Spametujmo se in bodimo možaki!

Iz Beljaške okolice. (Ni veliko pa vsaj nekaj.) Slišal sem praviti, da je prišel odlok od vis. ministerstva gledé reorganizacije slovenskega poduka. Slovenščina je sedaj absolutno obligaten predmet za vse Slovence, ki se za Slovence spoznati hočejo. (Učenci I. razreda se dosedaj niso smeli udeležiti poduka). Tudi za Nemce je slovenščina, kakor hitro se za ta poduk oglasijo, obligaten predmet in ima red iz slovenščine tudi za Nemce upliv na dobro in slabo stran, kakor iz kakega drugega predmeta. Za Nemce, ki so se dosedaj morali podučevati v istem oddelku, kakor Slovenci, ustanovil se bo poseben oddelek. Slovenci bodo imeli dva oddelka, kar za naše število učencev zadostuje. Ni sicer veliko kar smo s tem dosegli, pa nekaj vsaj vendar. Pa še ta malenkost ima žalibog svojo senčno stran. Bati se je, da se bode pri marsikterem dijaku zatajila slovenska kri. Tudi jes sem hodil v Celovško realko in — sram me je še sedaj! da sem postal Judež, zatajil svojo slovensko kri in se dal zapisati za trdega Nemca. Ko bi se bil oglasil za Slovenca in bi bil volje obiskovati slovenski nauk, moral bi bil vsak teden dve uri več v šoli sedeti, med tem ko se drugi součenci veselo sprehajajo, — moral bi se več učiti in več bi bila nevarnost, da pri preskušnji propadem in eno leto zgubim. Bati se je, da se bode marsikteremu dijaku v latinskih šolah ravno tako godilo: Rojen Slovenec se bode naznanil za Nemca in zanemarjal slovenski uk. Mladi človek ne pomisli, kolika zguba in škoda da je to za prihodnje življenje. Vlada pa, ki po očetovsko za svojo mladino skrbi in spozna, kolika potreba in sreča je, da človek v naši Avstriji zna več jezikov, ona bi imela pustiti pri tem, kakor je bilo dozdej: Za vsakega Slovenca je slovenščina predpisan predmet. Za Slovenca se pa šteje vsak dijak, ki je rojen v fari, kjer se v cerkvi pridiguje slovenski in kjer imajo njegovi starši stalno stanovanje.

Kaj dela politika.

Vsa naša politika se suče zdaj okoli našega državnega zbora. 7. maja je bila v gosposkejši zbornici huda vojska. Šlo je za Schmerlingov predlog. Ta je stavil predlog, naj zbornica izreče, da se je minister dr. Pražak s svojim ukazom od 23. sept. 1886 zagrešil zoper postavo. Kaj pa je neki ukazal minister? Zaukazal je, naj se pri višej sodnji v Pragi in Brnu piše razsodba češki, ako je bila sodba prve sodnije češka. Govorili so sami velikaši: Schmerling, Unger, Conrad, Maassen, Randa, Lobkovic, Pražak in Taaffe. Schmerlingov predlog je padel in zbornica je izrekla, da Pražakov predlog ni zoper postavo in da ugaja političnim našim razmeram. Ako govori teh slavnih mož ne ostanejo samo le besede, smemo tudi mi Slovenci zaupati, da dobimo tudi mi postavne pravice zastran matrne besede. — V državnem zboru govorov ni konca ne kraja. Da bi gg. poslanci le pomislili, da stane vsak den več ko 4000 gld. Zborovali bojo menda še po binškoštih do 8. junija. — Nemčija v Alzaciji in Loreni vse strune napenja, da bi Francoze hitro ponemčila. Pa javeljne pojde! — V Belgiji so navstali nemiri med delavci. V nekem kraju so žandarmi že strelali na delavce

in dva sta mrtva. — V Italiji je navstal polom ali „krah“. Nikdo noče prevzeti menjic namesto gotovega denarja. Veliko goljufij je prišlo na den. Trgovske hiše in banke propadajo. — Na Francoskem je navstala ministerska kriza. Poslanska kamora je glasovala proti ministerstvu. — V Serbiji je ministerska kriza poravnana. Nihče ni hotel sestaviti novega ministerstva. To je žalostno znamenje! — Za Bolgarijo se oglašča čedalje več kandidatov. Zdaj sta se ponudila dva francoska princa! Sicer pa je stanje vse pri starem in negotovo; nihče ne ve, kaj prinese prihodnji den. — Rusija ni sklenila z Francijo nobene zveze; car je trdne volje ohraniti si prosto roko. Car in carica sta se pripeljala v Novi Črkask. — Na Angleskem je to imenitno, da so Irski škofje protestirali zoper Irčanom krivične postavbe. — Turčija in Grška sta si navskriž, in kristjani se vzdigujejo proti Mohamedancem.

Gospodarske stvari.

Čestitim bratom čebelarjem!

Že moj stari oče se je pečal s čebelarstvom in jaz z radostjo in veseljem nadaljujem. Pridržim čez 50 plemenjakov vsako zimo. Preteklo leto, dasi so ravno nerade rodile, sem jih imel za ajdovo pašo 157 panjev, od katerih sem dobil čez 17 centov pitanca (mnogo po medmetalnici). Nekaj plemenjakov sem že prodal, pridržal sem za-se 52 panjev, iz teh sem že letos 9. maja dobil prvi roj. Pri nas je, kakor znano, po izreku zvedencev (avtoritet) — veči del beli med od cvetlic, — tedaj najfinejši. Poleg lanskega pitanca imam še od leta 1885 in 1884 še kacih 10 centov pitanca na razpolaganje.

Jes čebelarim s premakljivimi sadniki, da si v jesen močne plemenjake pridržim, ter le neobhodno potrebno žival pomorim. Dober ali močen plemenjak mi daje večinoma po 3 do 4 roje; čez polovico prvih rojev mi že koncem rožnika prerojijo, mnogokrat tudi najmočnejši drneci in zrojenci, katerih so dali majnika po tri roje. Po tukajšnjem mestnem logu ima žival mnogo cvetja in zaradi tega se plodovito množi. Peter Pavlin.

Za poduk in kratek čas.

Slovenski poslanci so pri obravnanju letošnjega proračuna vsi izvrstno govorili. Slovenci moramo jim pred celim svetom izreči hvalo in zahvalo. Škoda in žal nam je, da moramo v svojem majhnem „Miru“ od teh za nas imenitnih in tehtnih govorov podajati le nekatere odlomke.

Poslanec Šuklje je rekel: „Na enej strani so Nemci napovedali ministerstvu boj do skrajnega, akoravno jih vlada brani in boža, na drugi strani so pa prezirani in zanemarjeni Slovenci, zvesti pristaši ministerstva. Gospôda moja! Kdor to vidi, mora v resnici priznati, da se v teh prostorih včasih igra «narobe svet». — V Špeciialnej debati je Šuklje spet govoril, Weitlofove čenčarije zavračal in kazal, kako bi se naj uravnale slovenske srednje šole. Priporočal je resolucijo, naj se vladi naklada dolžnost, slovenske paralelke napraviti v Celji, Mariboru, Trstu in Gorici, v gimnazijah v Celovcu in Beljaku in na realkah v Trstu in Ma-

riboru pa slovenski jezik proglasiti za obligaten predmet za rojene Slovence.

Poslanec dr. Gregorec je napravil strašen hrup v zbornici in štel levičarjem in vladi hude levite. Rekel je: „Moram priznati, da so moji slovenski volilci l. 1880 mnogo zaupanja imeli v sedanjo vlado. Toda od tiste dobe so ga precej izgubili.“ O poslancu Aussererju je rekel: „Poslušajoč njegov govor, zdelo se mi je, da se je gospod spozabil misleč, da je v kakšnej krčmi v Mariboru. On je v krčmi psoval na Čehe nazivlajoč je: lumpe, nas Slovence pa še grše lumpe“. Nas Slovence je imenoval in opsoval z besedo: „Windische?“ „Da pojasnim visokej zbornici, povem, da ima beseda „Windischer“ v ustih narodnega nasprotnika, kakoršen je g. Ausserer, za Slovence tisti zaničevalni pomen, kakor za Nemea beseda „švob“ v ustih nadutega Madžara. Isti g. Ausserer smešil je tudi naš narod slovenski navajoč nek dogodek, ki se je vršil pred okrožno sodnijo Celjsko. Nekemu slovenskemu zločincu so predbrali v „novoslovenščini“ spisane sestavek. Zločinec odgovori: tega ne razumem, to je nemško! No, kaj sledi iz tega? Kaj druga, nego da zločinec tudi nemški ni znal, da torej nobenega jezika ni prav razumeval, ne slovenskega pa ne nemškega. S tem pa je dokazano, da je ovi zločinec bil ubog trap, ki je zahajal v sedanjo novo šolo nemčevalnico! V teh šolah se človek ne nauči nobenega jezika prav, ne nemškega pa ne slovenskega. Na zadnje ne zna nobenega. To so šole beznice za vzgojo bebecv in trapežev.

Djal je tudi, da slovenščina ne velja za književni jezik. Ljubi Bog, kaj to briga g. Aussererja? Če res naš jezik ni za književnost, bodi zadovoljen, saj bode tako nas hitreje in ložje ponemčeval, za kar toliko gori. Sicer pa družba sv. Mohora prav sedaj dela priprave, da svojim 32.000 družbenikom letošnjim razpošlje 192.000 knjig*, vse te knjige so pisane v novoslovenskem književnem jeziku. Slovenski narod, akoravno majhen, dela na književnem polji tako marljivo, da mu statistikarji odkazujejo prvo mesto precej za vrliimi Danci“. — O manjšini v kakej deželi pravi dr. Gregorec: „Narod, ki ima večino, polasti se najprvle deželske mošnje ter jo skuša vsako leto izprazniti pred vsem na korist svoje stranki, na korist svoje narodnosti; polasti se tudi šolstva in skuša narod, ki je v manjšini, raznaroditi in polagoma zatreti. Ker se pa še črv zvija, kedar na-nj stopiš, brani se tudi narod, ki je v manjšini, in narodna borba je v deželi, ki nam podira najboljših moči in kali že družbinski mir. Češka večina v deželnem zboru v Pragi je že večkrat roko ponudila k miru in porazumljenju. Kaj podobnega nam Slovcem nemške večine v štajerskem in koroškem deželnem zboru, italijanske v Trstu in Istriji še nikoli niso ponudile. O miru nočejo ničesar slišati. One le pesti krčijo, da bi nas hitreje ko mogoče pobile.

Na Koroškem nimamo niti ene slovenske ljudske šole in prebiva vendar ondi še 130.000 Slovencev. Ponemčevalce v Gradcu je že zelo sram ter se ne upajo z vsemi svojimi hudobijami v javnost na svitli den. Izdali so tajen zaukaz.

Po tem zaukazu v sicer slovenske ljudske šole morajo vse predmete — veronauk izvzemši —

* Letos 35.000 družn. in 210.000 knjig. Vredn.

otrokom utepati tudi v nemškem jeziku, začnejo pa z nemščino že v drugem šolskem letu, ko so že v prvem šolskem letu z nemškim govorjenjem bili pričeli, s prva posamezno, zatem pa vsi vkup! Polagoma postane pouk utrakvističen in naposled stopa zmagonosno na den nemščina kot edini poučni jezik.

Naposled še treba delo venčati ali kronati in venec je spleten iz tehničnih izrazov nemške „turnarije“. Teh si mora slovenska mladina v glave ubijati ter še konečno nemške — narodne pesmi prepevati, menda na primer „Die deutsche Wacht am Rhein“ ali „Das deutsche Lied“. Tako se godi Slovincem, to je zasramovanje člena XIX.“

O naših zahtevah pravi dr. Gregorec: „Naše zahteve so take, da niso nikomur na škodo, in nikomur na napotji. Vlada bi nam jih tako lahko spolnila, saj tako malo malo zahtevamo. Slovenski poslanci sedanja vlado pri vseh njenih važnih korakih krepko podpirajo, kedar je treba glasovati v njenem smislu. Žalibože da je res tako. Zato nas pa po Koroškem in Štajerskem za plačilo ponemčujejo, kakor morejo, po Istri in v Trstu pa polahonujejo. Sedanja vlada bi bila lahko to storila, kar zahtevajo pravica in pravičnost. Ona bi bila pač že zdavnej lahko prepovedala posilno vpeljavo poduka v nemščini po naših šolah, opiraje se na člen XIX. Dalje ima vlada moč, učiteljska tako uravnati, da bi jih tudi Slovenci lahko rabili. Pa tudi tega nam noče storiti. Slovenci potrebujemo dalje, da se tudi na nas ozira vlada v deželnem sovetu Koroškem in Štajerskem, kajti nimamo nobenega zastopnika v deželnem šolskem sovetu, če tudi nas je na Štajerskem 400.000 in na Koroškem 130.000 Slovincov. Prva dolžnost vlade bi bila, vso to krivico prej ko prej popraviti.“

Končal je dr. Gregorec tako-le: „Kljubu temu se pa ne bojte, da bi ne storili svoje dolžnosti, kedar bo treba, in to zato, ker hočemo Avstrijo imeti, ker Avstrijo Evropi kot potrebno smatramo; kajti še smo trdno prepričani o izreku velikega češkega narodnjaka Palackega, da „če bi Avstrije ne bilo, morali bi jo napraviti“; ker jo pa že imamo, moramo jo ohraniti. Za to se bomo postavili za njo s krvjo in premoženjem, ob enem pa tudi tem odločneje tirjali, kar se nam spodobi, da ohranimo in gojimo svojo narodnost.“

Nikakor ni prav, da smo z drugimi narodi enakopravni samo pri davkariji in pred naborno komisijo. Nikakor ni prav, da se od naših žuljev drugi debelé, dostikrat taki, ki niti v Evropi domovine nimajo in da nas smatrate dobre le za pobijanje. Mi zahtevamo, da smo v Avstriji ravnopravni državljani in da nas kot take spoštujete.

Ekscelsenca ministerski predsednik je nedavno o nekej priliki rekel: „Slovani v Avstriji poprej ne bodo dali mirú, dokler jim ne damo, kar potrebujejo, da ohranijo svojo narodnost.“ To je res, in veseli me, da gospôda to sama sprevidi. Besede smo čuli, sedaj bi pa radi še dejanja doživeli. To bode najboljša priprava, da se pomladi in presnuje Avstrija. Narodi, kedar bodo dobili svoje pravice, dobili bodo tudi nov pogum in, kedar treba, postavili se bodo, da se uresniči geslo: „Austria erit in orbe ultima!“ to je: Avstrija bo stala do konca sveta. (Pohvala na desni. Mnogo poslancev govorniku čestita.)

Smešničar.

Župnik: „Miha, žganje je tvoj največi sovražnik.“

Miha: „Ali ne pravi sv. pismo, da moramo svoje sovražnike ljubiti?“

Župnik: „To je res; tega pa ne pravi, da jih moramo požirati.“

Kaj je novega križem sveta?

Na Koroškem. Kapelica bogoslovskega semenišča v Celovcu je izdatne poprave potrebna. Gosp. vodja Greg. Schelander je volje to lepo kapelico popraviti in prosi duhovnike in lajike, naj ga podpirajo z bogoljubnimi darovi. Poprava bo stala okoli 2000 gld. Kdor je dobre volje kaj darovati, naj se oglasi pri svojem dušnem pastirju. — Pri gg. učiteljih so te-le premembe: Treiber Jan. pride za učitelja v Dvor, Safron Franc v Anabihl, Košutnig Andr. v Trdujoves, Kohla Karl postal je stalen učitelj na Vratah, Socher Jož. pa v Malvrščah. Poslednja dva sta trda Nemca za slovenske šole! — Mesca aprila se je v c. k. poštne hranilnice vložilo 49.570.706 gld., od tega pride na Koroško 5182 vlog za 523.005 gld. — V Velikovcu je umrl penzionirani c. kr. okrajni sodnik Vilhelm Semen in bil prav slavno pokopan. Rajni je bil sicer rojen Nемеc, pa se je slovenščine toliko naučil, da jo je za silo lomil. Pri volitvah se je obnašal nepristransko in Slovincem ni motil. — 1. majnika je bil v Beljaci shod kmečke zveze. Znani nemško-liberaljci Mačnik, Seebacher, Ghon, Laks, Kiršner so govorili in obljubili delati za srečo in blagor kmečkega stanú. Lepe sladke besede, djanja so pa vse drugačna! — Na Potoci v Šent-Štefanskej fari na Zili je po noči nek mlin pogorel. Človeka ni bilo tedaj v mlinu; zatorej se trdi, da je hudobna roka zažgala. — Fantalini iz Nemškega Šmihelja so v Otmanjah nekega hlapca tako raztepli, da je skoraj potem umrl. 9 razbojnikov so prignali v Celovec k deželnej sodnji. — Trije Lahonski delavci so v Mözeljnu blizu Kotarč nekega kovača na cesti napadli in ga za uro in 7 gld. oropali. Enega so že djali pod ključ. — V Vrbi se je čevljar Aichholcer umoril in bil poslednji na starem britofu pokopan. Novi stoji zunaj vesi. — V nedeljo — 15. maja — so gosp. župnik po poldenskej božjej službi blagoslovili novo bandero požarne brambe v Svečah. Bandero kaže podobo sv. Florjana in krasni trak nosi slovenski napis. Besede gosp. župnika so vsem segale do živega. Da bi jih le tudi ohranili v vednem spominu! — V Kapli pri Dravi se je zgodila velika nesreča. Nek 9letni deček se je zraven žage igral z bičem. Ta se je pa v žagi vjel, deček pa je hotel svoj bič rešiti. Pa žaga je popadla tudi dečka in ga smrtno razmesarila. — 1. maja so bili na Brnci vmeščeni novi gosp. župnik V. Kraut. Gosp. dekan Bitner, ki se uči slovenski, je govoril krepko in prav umljivo slovenski; ljudje so vse prav lahko razumeli. Slava vrlemu Nemcu! — V Kazizah pod Celovcem je nek tesar iz Žrelca domu gredé v studenec padel in se vtopil. Zapustil je vdovo in veliko otrok. Nesrečno žganje!

Na Kranjskem. Naučni minister pl. Gautsch prišel bode v Ljubljano ogledat si tamkajšnje srednje šole. — Meseca avgusta t. l. obiščejo naši bratje Čehi slovensko zemljo. Obiskali bodo najprej Bled, potem Ljubljano, Postojino in Trst. V Ljubljani se je že volil odbor, ki bode skrbel, da bodo Češki gostje na Slovenskem povsod dostojno sprejeti in pozdravljeni. — 11. maja jutraj začela je gorati v Kamniku tovarna za smodnik. Vnel se je magacin, v katerem je bil spravljen soliter in žveplo. Ko so prebivalci zvedeli, kaj gori, bežali so na vse strani iz mesta. Vse ceste so se napolnile z bežečimi in mesto postalo je v kratkem času prazno. Fabriška in Kamniška požarna bramba napeli ste vse svoje moči, da se je ogenj omejil; prihitela je pozneje na pomoč še požarna bramba iz Domžal in tudi ona iz Ljubljane, katerim se je potem po velikem trudu posrečilo, grozno nevarnost za mesto in prebivalce odstraniti. V skladiščih je bilo nakupljenih 30.000 meterskih centov žvepla in ravno toliko solitra. Ako bi se bila ta množina vžgala, zadušiti bi se bilo moralo na daleč okrog vse, kar živi. Sam Bog je obvaroval Kamničane in sosede pred poginom. — Iz Ljubljanskega grada poslali so letos zopet 30 kaznjencev na Koroško zagrajevati hudournike. — V Ljubljani pokazala se je pri konjih bolezen smrkavica. Deželna vlada in mestni magistrat sta izdala vsled tega posestnikom konj stroge ukaze, kako ravnati, da se ta bolezen prej ko mogoče zopet zatere. — C. kr. kmetijska družba za Kranjsko v Ljubljani ima dne 26. maja t. l. ob 9. uri dopoldne svoj letošnji občni zbor. — V Strohlinji na Gorenjskem nastal je 13. t. m. okoli 7. ure zvečer ogenj in pogorelo je 29 popisnih števil z vsemi gospodarskimi poslopji. — Banka „Slavija“ v Pragi darovala je po sklepu zadnjega občnega zbora družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani 200 gld. in slovenskemu pisateljskemu društvu v Ljubljani 200 gld.

Na Štajerskem. V Slov. Gradcu so 17. maja imeli zbor podružnice sv. Cirila in Metoda. Predsednik je gosp. dr. Jurij Hrašovec. Nabralo se je bilo 106 gld. 73 kr. Slava! — Mat. Zöhrer, kancelist v Celju, je bil obsojen na 7 let težke ječe. Celih 10 let je jemal polagoma denarje iz premoženja, kterega je oskrboval. Blizo 10.000 gold., največ detinskih, je za se porabil. — Mica W. iz Radgonske okolice in njen brat France sta vedoma krivo prisegla. Mica je skorej znorela, brat je pa zdaj v sodnijskej preiskavi. — Meseca aprila se je na Štajerskem v c. kr. poštno hranilnico vložilo 18.762 vlog za 2.032.879 gld. — Na Loki pri Žužmu je pogorelo Planinšekovo posestvo. Stara mati zakuri železno peč in nadevlje okoli cevi drv, naj bi se sušile. Drva se pa vžgejo po noči in zgori hiša s staro matro, s hčerjo in njenim otrokom. — V Novi cerkvi pri Celju je pogorelo 58 streh in to pri 26 hišnih številkah. Škoda je grozno velika; gotovo nad 100.000 gld.

Na Primorskem. V Buzetu (Pinguente) so pri občinskih volitvah zmagali v vseh treh razredih Slovenci in Hrvati. 20 let so tam gospodarili Lahonci in zatirali Slovane, — hvala Bogu in slava volilcem! Zdaj se je svet zasukal. Tužna Istra vrlo napreduje, občina za občino pada v roke Slovanom; lani so dobili Pazin (Pisino), letos Buzet. Slava! — Meseca aprila se je na Primorskem

v c. kr. poštno hranilnico vložilo 5869 vlog za 960.051 gld. — 8. maja je Solkanska čitalnica obhajala 20 letnico svojega obstanka. Iz Trsta in okolice je prišlo blizo 500 gostov. Bilo je vse prav veselo! — V Gorici je umrl znan rodoljub učitelj Ant. Hribar. Slovenci so mu napravili sijajen pogreb! — V Višnjani, kjer so v občinskem odboru sedeli sami Lahoni, zmagali so Slovani. Istra se živo zbuja!

Duhovniške spremembe v Krški škofiji.

Gosp. dr. Lutman Matevž je dobil župniyo Gorje pri Zili. Letos bojo za mešnike posvečeni č. gg. bogoslovci iz četrtega leta: Bader A. iz Celovca, Grötschl Mih. iz Mörbis na Ogerskem, Mold Jož. iz Etdorfa na Avstr., Premru Fr. iz Gornje vesi na Kranjskem, Vidoz Jan. iz Ločnika na Goriškem; — iz tretjega leta: Fric Jož. iz Štebna, Gabron Anton iz Šent-Petra na Spod. Štaj., Kovač Mart. iz Lipalevesi, Pirker Ljud. iz Gorice pri Šent-Vidu, Virnik Franc iz Jezerskega.

Vabilo in naznanilo.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za „Beljak in okolico“ napravi na binkoštni pondeljek, t. l. 30. maja t. l., shod v Bačah (Faak) v gostilni Ojcelnovi (po domače pri Cvancgerju) ob treh popoldne s sledečim dnevnim redom: 1. Pozdrav načelnikov. 2. Volitev 6 zastopnikov za veliko skupščino. 3. Poučen govor. 4. Deklamacija, a) Slomšek, „Boštjan goljufan“; b) Slomšek, „Violica“. 5. Šaljiv govor. 6. Deklamacija, a) Vilhar, „Župan“; b) Slomšek, „Senica“. 7. Slučajni nasveti in predlogi.

Med posamičnimi točkami pejejo domači pevci in kvartet iz Ljubljane.

Vstop je le udom družbe sv. Cirila in Metoda dovoljen in sicer brez vstopnine. Pobirali se pa bodo pri vstopu dobrovoljni doneski v prid družbe, kjer se bodo sprejemali tudi novi udje.

Vsi čestiti rodoljubi se prav lepo vabijo, da se v prav velikem številu udeležijo tega shoda. Torej na srečno svidenje na binkoštni pondeljek v Bačah!

Načelništvo

„podružnice sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico“.

Za pogorelce v Goričah so darovali:

Gosp. A. E.	1 gld. — kr.
„ A. K.	5 „ — „
„ župnik A. Klemenčič	5 „ — „
„ komendator Šrbicelj	5 „ — „
„ Neimenovan iz Kamena.	4 „ — „
„ „ iz Mohlič	3 „ 86 „
„ župnik P. J. Vertot	5 „ — „
„ Mat. Bobnar v Lahovčah	— „ 20 „
„ Fr. M. v L.	1 „ 50 „
„ prof. Žitek v Ljubnem	1 „ — „
„ J. W., duhovnik	5 „ — „
Neka gospa iz usmiljenja do pogorelcev.	25 „ — „
Gosp. župn. Šumah	5 „ — „
Izkaz v številu 9	29 „ — „
Skupno	95 gld. 56 kr.

Loterijske srečke

od 14. maja.

Gradec 13 21 62 55 67

Dunaj 87 34 73 58 41

Tržna cena v Celovcu.

Ime blaga	na birne		na hektolitre		Ime blaga	na kilo	
	gld.	kr.	gld.	kr.		gld.	kr.
pšenica	5	77	7	21	goveje meso	—	58
rž	4	43	5	54	telečje meso	—	60
ječmen	3	75	4	69	svinjsko meso	—	56
oves	2	25	2	81	koštrunovo	—	44
hejda	3	31	4	14	maslo	1	—
turšica	3	83	4	78	puter	1	—
pšeno	6	50	8	12	prekajen špeh	—	84
proso	—	—	—	—	frišen špeh	—	70
grah	—	—	—	—	mast	—	80
leča	—	—	—	—	100 kil sena	—	—
fižol	—	—	—	—	100 kil kisl. sena	—	—
krompir	—	75	1	39	100 kil slame	—	—
					100 kil deteljnega semena	—	—

16. maja je bil veliki vigredni sejm: pa bilo je malo ljudi. Tudi živine se je malo prignalo in še ta se ni mogla prodati. Konji so se plačevali po 200 do 350 gld.

Oglasila.

Kmetija, ki ima precej njiv, travnikov, sadja in gojzda, vodo pred hišo in dobro popravljeno pohištvo, se prodaja prostovoljno pod ugodnimi pogoji. Več pove posestnik Žmavcar na Rutah pri Medgorjah, pošta Grabštajn.

Tekočina za usnjeno robo.

J. Benedikt v Šent-Valentinu na Niže-avstrijskem je iznašel tekočino, ki nareja, da se obuvata, vozovna in konjska oprava in vsaka usnjata roba lepo sveti v nekaj minutah. Ni treba nobene šteti in nobenega truda. Zatorej je ta tekočina že prejela 25 medalij, veliko pohvalnih pisem in je tudi pri armadi vpeljana. Dobila je tudi 23. avg. 1886 c. k. privilegij. V Celovcu jo prodaja trgovec Musi, v Beljaci trgovec Canaval.

Vsem čebelarjem,

kateri potrebujejo hrano za svojo žival, ponudim resnično zanesljivega medú (pitanca) kilo po 50 kr. ali star funt po 29 kr. Za poskušnjo zamorem poslati v kositarski posodi najmanj 6 kil. Cele škafe zamorem po 22 kr. stari funt — proti poštnemu povzetju — poslati.

Peter Pavlin,

posestnik v Ljubljani, pred Konjišnico št. 7.

Dva šivalska stroja sta prav dober kup na prodaj. Eden se goni z roko, drugi pa z ного. Več pove Mohor Fale v Brezi; pošta Kriva Vrba (Krumpendorf.)

Franc Sadnikar,
trgovec z železjem v Celovcu
(Burggasse 6) nasproti Hôtel Moserja

priporoča po najnižjih cenah grobne križe, trpežno pozlačene v raznih velikostih. Raznovrstno železo, šinje, kovane za kola, podvozi, puše za kola, žlajfe, cokle, sploh železo razne debelosti in širokosti za vsako potrebo. Lopate, krampe, motike, sekire, capine. Žage za najboljšega jelka. Pile za žage, razna orodja za hišo in rokodelce. Kovanja za okna in vrata. Kovane in čevčnaste želblje. Raznovrstna kuhinjska posoda z vlitega in kovanega železa. Strelovode (Blitzableiter) v ognju pozlačene. K seči (košnji) in žetvi opozarjam posebno na sloveče bistriške kose, srpe in prave Bergamaške kamene.

Srčno pozdravlja me moje čestite prijatelje po deželi, se njim najtopleje zahvaljujem za meni do sedaj izkazano zaupanje ter se ob enem priporočam, da me tudi nadalje z svojim cenjenim obiskom počastiti izvolijo.

S posebnim spoštovanjem.

Franc Sadnikar.

ŽELODČEVA ESENCA
lekarja Piccolija
v Ljubljani.

odrešila me je bolezn, ki me je malo da ne na kraj groba spravila. Želodec prebavljati ni zamogel skoro nobene jedi več, in nobeno sredstvo mi ni tudi samo olajšati zamoglo nepopisljivih muk in slabosti. Vrhu vsega dobil pa sem še zlatenico, in vender ozdravel sem kakor tudi veliko mojih tovarišev, za kar pa zahvaliti se imam le edino Vašemu najizvrstnejšemu sredstvu.

Josip Tomažič, orožniški vodnik v Pulji. Izdelovatelj pošilja jo v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gld. 36 kr. po poštnem povzetju. Poštnino trpé p. t. naročniki.

V steklenicah po 15 kr. se prodaja v Celovcu pri lekarju V. Thurnwaldu na Novem trgu; v Beljaku pri Scholzu, dr. Ernst Kumpfu, lekarju; v Trbižu pri Sieglu; v Gradcu pri Eichler in Nedvedu; v Mariboru pri Bancalariju; v Celju pri Kupferschmiedu.

„Ljubljanski Zvon.“

Stoji celo leto gld. 4,60, pol leta 2,30, četrt leta 1,55.